

MINISTERSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ

TARYFIKATOR KWALIFIKACYJNY
DLA
ROBOTNIKÓW ZATRUDNIONYCH
W ZARZĄDACH BUDYNKÓW
MIESZKALNYCH

20
W A R S Z A W A 1 9 5 6

C. W. D.

21220 KPiP

1121220

MINISTERSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ

TARYFIKATOR KWALIFIKACYJNY
DLA
ROBOTNIKÓW ZATRUDNIONYCH
W ZARZĄDACH BUDYNKÓW
MIESZKALNYCH

W A R S Z A W A 1 9 5 6

C. W. D.

21220

21220

CWD Bydgoszcz, Warmińskiego 12. — Zam. 6752 Bz.

CZEŚĆ WSTĘPNA

Postanowienia ogólne

1. Taryfikator stanowi wyłączną podstawę do:
 - a) określenia kategorii osobistego zaszeregowania robotników zatrudnionych w zarządach budynków mieszkalnych, za wyjątkiem robotników, o których mowa w pkt-cie 3,
 - b) określenia kategorii zaszeregowania robót w katalogach norm pracy.
2. Taryfikator stanowi podstawę do:
 - a) opracowania programów szkolenia wewnątrzzakładowego,
 - b) planowania zatrudnienia i doboru robotników o kwalifikacjach odpowiadających zadaniom wynikającym z planu produkcji i usług.
3. Taryfikator nie ma zastosowania do tych zawodów, których zasady wynagradzania uregulowane są odrębnymi przepisami, bądź to powszechnie obowiązującymi w różnych branżach np. straży przemysłowej i przeciwpożarowej, woźniców, osób zatrudnionych przy pilnowaniu, dozorców domowych itd. oraz osób, których czynności wykonywane nie wymagają kwalifikacji np. goniec, sprzątaczką, robotnik placowy. Wymienieni robotnicy mogą być zaszeregowani nie wyżej jak do II kategorii.

Zakres taryfikatora

4. Taryfikator obejmuje zawody występujące w zarządach budynków mieszkalnych z wyjątkiem specjalności, które sporadycznie mogą występować w niewielkim zakresie robót nietypowych dla ZBM. Alfabetyczny spis zawodów, dla których w niniejszym taryfikatorze podane są charakterystyki kwalifikacyjne, umieszczony jest na końcu części wstępnej.
5. Taryfikator obejmuje następujące działy:

Dział I — robotników ekip remontowo-konserwacyjnych,
Dział II — palaczy obsługi centralnego ogrzewania.

Każdy dział zawiera charakterystyki kwalifikacyjne zawodów typowych dla robót danego działu i poprzedzony jest spisem zawodów (w porządku alfabetycznym) z podaniem rozpiętości kategorii zaszeregowania i wskazaniem stron, na których znajdują się charakterystyki kwalifikacyjne.
6. Każda charakterystyka kwalifikacyjna określa, jakie w danym zawodzie i kategorii winien robotnik:
 - a) znać wiadomości teoretyczne,
 - b) posiadać umiejętności praktyczne,
 - c) wykonywać roboty,
 - d) ponosić odpowiedzialność.

Wytyczne do stosowania taryfikatora przy ustalaniu kategorii osobistego zaszeregowania

7. Podstawą ustalenia kategorii zaszeregowania jest dla:
- robotników przy przeniesieniu lub delegowaniu do innego zakładu pracy — zaświadczenie stwierdzające zawód i kategorię zaszeregowania, wydane przez zakład z którego zostali przeniesieni,
 - innych robotników już zatrudnionych — egzamin składany przed Zakładową Komisją Kwalifikacyjną, w wyniku którego robotnik otrzymuje zaświadczenie kwalifikacyjne, stwierdzające zawód i kategorię zaszeregowania. Egzaminu nie przeprowadza się przy przyjęciu do pracy robotników obsługi, gospodarczych, pomocniczych oraz wykonujących proste czynności nie wymagające wyuczenia zawodu.
8. Robotnik nowoprzyjęty (z zastrzeżeniem pkt 7) otrzymuje kategorię zaszeregowania na podstawie egzaminu sprawdzającego posiadane kwalifikacje zawodowe, przeprowadzonego przez Komisję Kwalifikacyjną w ciągu 2-ch tygodni od dnia przyjęcia robotnika do pracy. Do czasu ustalenia przez Komisję Kwalifikacyjną posiadanych przez robotnika kwalifikacji, robotnik powinien być zaszeregowany do kategorii o jeden stopień niższej od wykazanej w zaświadczeniu z poprzedniego miejsca pracy.
9. Przy zaszeregowaniu robotników, posiadających więcej niż jedną specjalność, należy kierować się następującymi zasadami:
- próbę (egzamin) w zakresie drugiej specjalności należy przeprowadzić na ogólnych zasadach, o których mowa niżej,
 - robotnika, którego według różnych jego specjalności zaszeregowano na zasadach ogólnych do kategorii niższych niż 6, należy zaszeregować przy wykonywaniu przez niego pracy do kategorii zaszeregowania, przewidzianej w poszczególnej specjalności.

Na przykład:

Stolarz ze znajomością robót szklarskich 5 kategorii po zdaniu egzaminu na cieślę — parkieciarza 4 kategorii powinien być zaszeregowany na robotach stolarskich ze znajomością robót szklarskich do 5 kategorii, a na ciesielskich — parkieciarskich do 4 kategorii.

- robotnika zaszeregowanego według podstawowej jego specjalności do 6 lub wyższej kategorii, a według dodatkowych specjalności do 5 lub wyższej kategorii, należy zaszeregować do najwyższej z uzyskanych — poszczególnych kategorii. Jednakże przy pracy akordowej należy go zaszeregować według rzeczywiście uzyskanej kategorii zaszeregowania dla danej specjalności:

Na przykład:

Stolarz ze znajomością robót szklarskich — 6 kategorii po zdaniu egzaminu na cieślę parkieciarza 5 kategorii powinien być zaszeregowany

na robotach stolarskich ze znajomością robót szklarskich i na robotach ciesielsko-parkieciarskich w dniówce do 6 kategorii. Natomiast przy pracy akordowej zaszeregowuje się go na robotach stolarskich ze znajomością robót szklarskich do 6 kategorii, a na ciesielsko-parkieciarskich do 5 kategorii.

Najwyższą kategorię zaszeregowania z obu uzyskanych specjalności można przyznać jedynie wówczas gdy różnica między obu zaszeregowaniami wynosi więcej niż jedną kategorię, robotnik powinien otrzymać zaszeregowanie przy wykonywanej przez niego pracy do kategorii zaszeregowania przyznanej mu w poszczególnych specjalnościach.

W przypadku gdy robotnicy nie wykonują prac w dodatkowych specjalnościach niedopuszczalne jest stosowanie powyższych zasad zaszeregowania.

U w a g a : Powyższe zasady zaszeregowania robotników przy posiadaniu przez nich więcej, niż jedną specjalność nie dotyczą zawodów: konserwatora urządzeń sanitarnych, elektrycznych itp. oraz palacza centralnego ogrzewania.

10. Palacze c. o. niezależnie od wymaganych umiejętności objętych charakterystykami kwalifikacyjnymi w poszczególnych kategoriach zaszeregowania winni posiadać kwalifikację w dodatkowym zawodzie podanym w niniejszym taryfikatorze, ażeby w okresie między ogrzewaniem mogli być zatrudnieni w ekipach remontowo-konserwacyjnych.
11. Wyznaczenie robotnika na brygadzystę nie może być podstawą do mechanicznego zaszeregowania go do wyższej kategorii. Zaszeregowanie brygadzisty ustala się odpowiednio do jego kwalifikacji na tych samych podstawach co pozostałych robotników.
12. Oprócz umiejętności podanych w charakterystyce kwalifikacyjnej, każdy robotnik winien się wykazać:
 - a) znajomością przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej obowiązujących na danym stanowisku roboczym,
 - b) znajomością instrukcji dotyczącej danego stanowiska pracy,
 - c) umiejętnością zorganizowania swojego stanowiska roboczego,
 - d) umiejętnością przygotowania do pracy, konserwacji i naprawiania narzędzi ręcznych stosowanych przy wykonywanej pracy,
 - e) umiejętnością wykonania wszystkich bez wyjątku prac przewidzianych w charakterystykach kwalifikacyjnych dla robotników w tym samym dziale robót, tego samego zawodu, zaszeregowanych do niższej kategorii,
 - f) umiejętnością kierowania przy pracy zespołowej robotnikami niższej kategorii oraz udzielania im instruktażu teoretycznego i praktycznego w czasie pracy.

13. W przypadku wykonywania przez robotnika prac nieprzewidzianych charakterystyką robót niniejszego taryfikatora kwalifikacyjnego, należy zaliczać go do kategorii odpowiadającej pracom analogicznym, ujętym w taryfikatorze. Zaliczenie przez analogię dokonuje dyrektor (kierownik) zarządu budynków mieszkalnych (przedsiębiorstwa), tylko do wysokości 4 kategorii zaszeregowania. Zaliczenia przez analogię prac nieprzewidzianych taryfikatorem w 5 kategorii wymaga zatwierdzenia przez dyrektora wojewódzkiego zarządu, do 6 i 7 kategorii przez dyrektora centralnego zarządu.
14. Robotnicy powinni posiadać aktualne zaświadczenia kwalifikacyjne, stwierdzające zawód i kategorię zaszeregowania. Zaświadczenie kwalifikacyjne dla robotników wystawia zarząd budynków mieszkalnych (przedsiębiorstwo). Wystawione zaświadczenia kwalifikacyjne powinny być odpowiednio rejestrowane. Przy zwalnianiu robotnika z pracy zaświadczenie uzupełnia się odnotacją o czasokresie pracy w zakładzie i w danym zawodzie.

Alfabetyczny spis zawodów

L. p.	Z a w ó d	Dział	Strona
1	C — Cieśla-parkieciarz	I	7
2	D — Dekarz-błacharz	I	11
3	E — Elektroinstalator sieciowy i silnikowy (elektromonter) z przewijaniem	I	18
4	K — Konserwator urządzeń sanitarnych, elektrycznych itp.	I	17
5	M — Murarz ze znajomością robót malarskich	I	19
6	Murarz-zdun ze znajomością robót malarskich	I	20
7	Monter urządzeń sanitarnych i c.o.	I	22
8	Monter urządzeń sanitarnych, c.o. z umiejętnością spawania, znajomością pomp mechanicznych oraz izolacją	I	23
9	P — Pomocnik murarza-zduna	I	18
10	Pomocnik dekarza-błacharza	I	10
11	Pomocnik monterów urządzeń sanitarnych, c. o. itp.	I	22
12	Pomocnik elektromontera	I	13
13	Palacz c. o.	II	31
14	S — Stolarz ze znajomością robót szklarskich	I	26
15	Ślusarz-kowal-tokarz-studniarz	I	28

DZIAŁ I

Obejmuje charakterystyki kwalifikacyjne robotników zatrudnionych w ekipach remontowo-konserwacyjnych. Do zakresu czynności wymienionych w taryfikatorze zawodów należy również transport narzędzi pracy w obrębie strefy roboczej oraz codzienne czynności porządkowe dla utrzymania najbliższego otoczenia miejsca pracy w należyтым porządku gwarantującym bezpieczeństwo i higienę pracy.

L. p.	Z a w ó d	Kateg. zaszereg. od – do	Strona
1	C — Cieśla-parkieciarz	4 – 7	
2	D — Dekarz-błacharz	4 – 6	
3	E — Elektroinstalator sieciowy i silnikowy (elektromonter) z przewijaniem	4 – 7	
4	K — Konserwator urządzeń sanitarnych, elektrycznych itp.	5 – 7	
5	M — Murarz ze znajomością robót malarskich	4	
6	Murarz-zdun ze znajomością robót malarskich	5 – 7	
7	Monter urządzeń sanitarnych i c.o.	4	
8	Monter urządzeń sanitarnych, c.o. z umiejętnością spawania, znajomością pomp mechanicznych oraz izolacją	5 – 7	
9	P — Pomocnik murarza-zduna	3	
10	Pomocnik dekarza-błacharza	3	
11	Pomocnik elektromontera	3	
12	Pomocnik montera urządzeń sanitarnych, c. o. itp.	3	
13	S — Stolarz ze znajomością robót szklarskich	4 – 7	
14	Ślusarz-kowal-tokarz-stućniarz	5 – 7	

Cieśla — parkieciarz — 4 kategorii

Winien znać:

Podstawowe wiadomości z zakresu budownictwa, zasady wyznaczania poziomów i pionów; ogólne zasady wykonywania typowych połączeń elementów drewnianych i łączenie ich na śruby; warunki techniczne rozbiórek budowli drewnianych; miary składane, węgielnice, piony, poziomnice, siekiery, piły ręczne i poprzeczne, dłuta, łomy, młotki ciesielskie, asortymenty drzewa budowlanego

jak np.: okrągłaki, krawędziaki, bale, deski,łaty itp.; sposoby impregnowania drewna środkami grzybobójczymi; choroby i wady drewna oraz czytanie prostych rysunków.

Winien umieć:

Sortować materiały; rozbierać drewniane budynki; wykonywać proste odeskowania (szalunki) pod betony i sklepienia; odeskowania dachów i ścian; wykonywać rusztowania przenośne dla robót ciesielskich i murarskich; wykonywać prowizoryczne schody, spoczniki i różne zabezpieczenia, prowizoryczne parkany, obrabiać drewno toporem do ostrej krawędzi; wymiarować według prostych rysunków oraz obliczać i stosować materiały do prostych robót.

Przykłady robót:

Sortowanie drewna; rozbieranie drewnianych budynków, stropów, podłóg itp.; wykonywania prostych odeskowań pod betony i sklepienia, odeskowań dachów i ścian; wykonywanie przenośnych rusztowań dla cieśli i murarzy, prowizorycznych schodów, spoczników i innych zabezpieczeń; obrabianie drewna ręcznie; wymienianie podsufitek, ślepych pułapów, polep; wykonywanie stołów, skrzyń do zapraw, inwentarza budowlanego jak osłony na silniki, przykrywy na studzienki, rynny, stoły na krzyżakach itp. oraz odeskowań wykopów; pomoc cieślom wyższych kategorii przy pracach związanych z wymianą belek stropowych, więźb dachowych, konstrukcji ścian drewnianych i podłóg.

Odpowiada za:

Prawidłowe i jakościowe wykonanie zleconych robót.

Cieśla — parkieciarz — 5 kategorii

Winien znać:

Zasady samodzielnego wykonywania i montowania rusztowań zewnętrznych, ścian zrębowych i elementów; czystych podłóg, prostych dachów i ich części składowych; wszelkie szalowania do robót żelbetowych z wyjątkiem odeskowania do prefabrykatów; zasady wymiany belek stropowych i podciągów, stęplowanie ścian do 12 m. wysokości; rodzaje środków impregnacyjnych i grzybobójczych; rysunki robocze konstrukcji nieskomplikowanych.

Winien umieć:

Obsługiwać mechanizmy i maszyny używane przy robotach ciesielskich; wykonywać różne odeskowania pod betony, sklepienia, odeskowania dachów i ścian proste konstrukcje więźb dachowych i ścian; układać belki stropowe, podłogi, wymieniać belki przy kominach, uszkodzone ramy dachowe, słupy wieńce, obrabiać ręcznie drewno, wiązania z drewna, stałe parkany wraz z ich budową; wykonywać odeskowania (szalunki) głębokich szeroko-przestrzennych i wąsko-przestrzennych wykopów, rusztowania wysuwane i stojakowe z drabin wiedeńskich oraz rusztowania wiszące.

Przykłady robót:

Wykonywanie i umocowywanie elementów okiennych i dźwigowych do ścian zrębowych, rusztowań zewnętrznych, masztów do żurawi; wymiana legarów, podłóg wraz z listwami przyściennymi; ręczne profilowanie krokwi, deskowanie dachów łukowych i gzymsów; wykonywanie i montowanie okienek strycho-
wych i piwnicznych; podłużne przecieranie okrągłaków i krawędziaków oraz łączenie ich na zamki; wymienianie krokwi i innych elementów więźby dachowej; mechaniczne i ręczne struganie posadzek klepkowych, oraz proste składanie klepek posadzkowych.

Odpowiada za:

Należyte zużycie materiałów i jakościowe wykonanie robót.

Cieśla — parkieciarz — 6 kategorii

Winien znać:

Zasady wykonawstwa dachów mansardowych kratowych, tarasów, schodów wszelkiego typu; zabezpieczenia zagrożonych konstrukcji, sposoby wymiany zniszczonych elementów stropów, dachów, podłóg oraz układania posadzek klepkowych itp., wszystkie gatunki i asortymenty drewna i innych materiałów używanych przy robotach ciesielskich; rozróżniać gatunki, grubości i szerokości stosowanych do budowy klepek parkietowych; wpływy warunków atmosferycznych na drewno i wszystkie środki grzybobójcze; zasady posługiwania się wszystkimi narzędziami i przyrządami używanymi przy robotach ciesielskich wraz z operowaniem kafarami prostych konstrukcji; rysunki robocze konstrukcji złożonych oraz posługiwania się nimi.

Winien umieć:

Wykonywać konstrukcję ścian szkieletowych odwiązywać i montować dachy wieszarowe, mansardowe, remonty lub wymiana takich konstrukcji; wykonywać stemplowanie oraz konstrukcje podpierające w budynkach zagrożonych, schody i balustrady różnych rodzajai; rysować profile i wykonywać krążyny z desek; wykonywać obmiary i obliczać poszczególne części konstrukcji ciesielskich, stosować i obliczać materiały dla złożonych konstrukcji, oraz kierować zespołem cieśli niższych kategorii.

Przykłady robót:

Wykonywanie konstrukcji wieżowych dla podnośników, konstrukcji skomplikowanych więźb dachowych i mansardowych; odwiązywanie i montowanie dachów wieszarowych i kratowych do rozpiętości do 15 m, dokonywać wymiany wszelkich elementów stropowych, tarasów, schodów i balustrad, elementów konstrukcyjnych, wieżyczek ostrych i kopulastych; układanie posadzek parkietowych w kwadraty z paskami w różnych kolorach (parkiety ozdobne).

Odpowiada za:

Jakościowe i prawidłowe wykonanie zleconych robót tak przez siebie jak i kierowany zespół oraz właściwe zużycie materiałów.

Cieśla — parkieciarz — 7 kategorii

Winien znać:

Sposoby zabezpieczenia budynków zabytkowych; właściwości technologiczne drewna, wytrzymałości drewna i elementów łączących, oraz innych materiałów używanych przy robotach ciesielskich; narzędzia używane do prac konserwatorskich i artystycznych oraz skomplikowane rysunki robocze.

Winien umieć:

Wykonać analizę robót konserwatorskich wraz z ręczną obróbką artystyczną, belki i podciągi o złożonych profilach; dorabiać elementy profilowe w robotach konserwatorskich; wykonywać dźwigary o łączach zębatych i pierścieniowych, dźwigary z desek z czołowym połączeniem ściągarami, profile, skomplikowane konstrukcje, schody wachlarzowe, skręty i słupki profilowe w poręczach klatek schodowych.

Przykłady robót:

Wykonywanie belek i podciągów o profilach złożonych, konstrukcji wieżowych, kopulastych, schodów wachlarzowych; dorabianie elementów profilowanych słupków, balustrad itp.; zabezpieczenie przez stemplowanie budynków zabytkowych; dokonywanie pomiarów skomplikowanych konstrukcji ciesielskich; oraz wykonywanie opisów technicznych robót.

Odpowiada za:

Należyte zużycie materiałów oraz prawidłowe i jakościowe wykonanie zleconych robót przez zespół roboczy.

Pomocnik dekarza — blacharza — 3 kategorii

Winien znać:

Zasady podgrzewania smoły i lepiku; sposoby przygotowania zapraw do krycia dachówką; rodzaje zapraw do robót dachowych; blachy, papy i dachówek; podstawowe narzędzia i przyrządy używane do robót dekarsko-blacharskich.

Winien umieć:

Rozpalać i bezpiecznie podtrzymywać ogień pod kotłem ze smołą; rozbierać, czyścić i sortować dachówki i gąsiorzy; posługiwać się nożycami blacharskimi; ciąć blachę na żądane wymiary; urabiać zaprawę w odpowiednim stosunku do robót dachówkowych.

Przykłady robót:

Gotowanie smoły i lepiku; mieszanie zapraw do robót dachówkowych; roz-bieranie pokryć dachowych, rynien i rur spustowych, smarowanie dachu smo-łą i złącz papy lepikiem; uszczelnianie dachówki od spodu zaprawą; transpor-towanie materiałów wraz z donoszeniem do miejsc krycia i rozkładaniem w sto-sach na łątach dachówek.

Odpowiada za:

Należyte wykonanie zleconych robót.

Dekarz-blacharz — 4 kategorii

Winien znać:

Zasady krycia dachów płaskich papą smołowcową i bitumiczną oraz ich na-prawy, rynien i rur spustowych; sposoby zdejmowania i zawieszania rynien i rur spustowych; wszelkie narzędzia, przyrządy i miary stosowane do robót dekarsko-blacharskich, oraz asortymenty używanych materiałów.

Winien umieć:

Kryć papą smołowcową i bitumiczną dachy płaskie pojedyncze i podwójne w nakładkę i na listwy; umocowywać drabiny sznurowe z zabezpieczeniem da-chu w trakcie remontu; naprawiać rynny i rury spustowe; wykonywać opie-rzenia przy kominach i ogniomurach; dokonywać pomiarów dachów, rynien i rur spustowych z ich reperacją.

Przykłady robót:

Krycie papą dachów płaskich, drewnianych i betonowych, smołowanie i na-prawa powierzchni dachu; zdejmowanie naprawa i zawieszanie rynien i rur spustowych; posypywanie piaskiem smarowanych powierzchni papy; wstawia-nie w pokryciu dachowym łąt na gwoździe i lepik.

Odpowiada za:

Prawidłowe i jakościowe wykonanie zleconych robót, należyte wykorzysta-nie użytych materiałów, oraz zabezpieczenie miejsca pracy przed ewentualnym wypadkiem.

Dekarz-blacharz — 5 kategorii

Winien znać:

Zasady krycia dachów złożonych, tarasów i koryt papą bitumiczną lub smo-łową; krycia dachów i okien dachowych dachówką karpiówką, zakładkową i innymi dachówkami; proste krycie dachów i murów blachą, oraz wszelkie ro-dzaje i gatunki materiałów dekarsko-blacharskich; proste rysunki robocze.

Winien umieć:

Kryć i reperować dachy papowe wszelkiego rodzaju; kryć dachy i okna dachowe karpówką, zakładkową i innymi z wykończeniem przy stykach i kalenicy; przecinać dachówki obcęgami i zakładać gąsiory; wykonywać i zakładać rynny i rury spustowe, kolana i zagięcia z blachy ocynkowanej i cynkowej, oraz reperację wszelkich obróbek blacharskich; kryć dachówką, blachą lub łupkiem dachów mansardowych prostych; przeprowadzać obmiary wykonanych robót i obliczać zużycie materiałów.

Przykłady robót:

Krycie i reperowanie wszelkich dachów papą smołowcową i bitumiczną; prostych dachów dachówką karpówką, zakładkową i innymi dachówkami z wykończeniem kalenicy i styków; krycie dachów i murów blachą; wykonywanie rynien i rur spustowych wraz z reperacją wszelkich obróbek blacharskich oraz wiercenie ręczne wiertarką otworów w płytach eternitowych lub w łupku.

Odpowiada za:

Jakościowe wykonanie zleconych robót, należyte wykorzystanie użytych materiałów, oraz właściwe zabezpieczenie miejsca pracy przed ewentualnym wypadkiem.

Dekarz-blacharz — 6 kategorii

Winien znać:

Zasady krycia wszelkich dachów wielospadkowych, kopulastych; zasady krycia wież, mansardów blachą, łupkiem i wszelką dachówką; opieranie blachą wszelkiego rodzaju attyk i gzymsów; technologię właściwości materiałów wchodzących w zakres robót blacharsko-dekarskich; wszelkie rysunki robocze w zakresie robót dekarsko-blacharskich oraz wykonawstwo szkiców 'krytej powierzchni; rozstaw łąt przy wszelkich rodzajach pokryć.

Winien umieć:

Kryć dachy wielospadowe, kopulaste, wieże i mansardy blachą i różną dachówką; wykonywać wszelkie obróbki blacharskie, wyciągać (puklować) blachę przy pomocy młotka dla nadania jej odpowiedniego kształtu (profilu); nadawać kształty łukowate poszczególnych elementów; osadzać podpórki pod łąwy; wykonywać roboty z blachy ołowianej i miedzianej oraz opis techniczny wykonywanych robót; kierować zespołem dekarzy-blacharzy niższych kategorii.

Przykłady robót:

Krycie i przykrycie wszelkich dachów wielospadkowych o kształtach złożonych, kopulastych, mansardów blachą, dachówką, eternitem i łupkiem naturalnym; wykonywanie szablonu dla właściwego rozstawu łąt; osadzanie podpórek

pod ławy kominiarskie; wykonywanie kosztów zbiorczych do rur spustowych; rynien prostokątnych dwupowłokowych łuków rynien itp.; krycie dachów, wież i tarasów blachą ołowianą i miedzianą.

Odpowiada za:

Należyte zużycie materiałów oraz prawidłowe i jakościowe wykonanie zleconych robót przez zespół roboczy.

Pomocnik elektromontera — 3 kategorii

Winien znać:

Podstawowe zasady instalacji oświetleniowej; typowe narzędzia instalatorskie i sposoby ich konserwacji; materiały stosowane przy budowie urządzeń elektrycznych instalacji oświetleniowej i sygnalizacyjnej jak: rurki bergmanowskie stalopancerne oraz osprzęt do nich, przewody, oprawy, osprzęt łącznikowy, zabezpieczeniowy itp.

Winien umieć:

Kuć i pokrywać samodzielnie wnęki, bruzdy, przejścia przez ściany, pomagać przy zakładaniu opraw oświetleniowych, układaniu rurki bergmanowskiej, wciąganiu przewodów oraz przy instalowaniu przewodów kabelkowych gołych i opancerzonych (antygrody).

Przykłady robót:

Kucie i pokrywanie bruzd, zakładanie opraw oświetleniowych; wciąganie przewodów i zakładanie osprzętu pod kierunkiem elektroinstalatora wyższej kategorii.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót.

Elektroinstalator sieciowy i silnikowy z przewijaniem (elektromonter)

4 kategorii

Winien znać:

Ogólnie budowę, przeznaczenie i działanie wszystkich aparatów sprzętu silnoprądowego niskiego napięcia; osprzęt podtylnkowy i nadtylnkowy instalacji oświetleniowej i siłowej, typowe narzędzia instalatorskie i ślusarskie jak: kolba, palnik gazowy, nóż monterski, nożyk do wycinania miki, młotek, klucze, cęgi, wiertarkę elektryczną i przenośną, dźwignię do podnoszenia cewek, oprawy oświetleniowe wewnętrzne i zewnętrzne zwykłe i hermetyczne, oraz materiały pomocnicze izolacyjne i łącznikowe jak: taśmy, cynę, kalafonię itp.

Winien umieć:

Podłączać przewody i osprzęt instalacyjny w budynkach mieszkalnych (sieć wewnętrzna); pomagać przy montowaniu tablic rozdzielczych z materiałów izolacyjnych i elementów okapturzonych wraz z osprzętem; instalowaniu przełączników samoczynnych suchych i olejowych.

Przykłady robót:

Samodzielne zakładanie rur bergmanowskich na prostych odcinkach; osadzanie uchwytów do przewodów kablowych opancerzonych i dla rur bergmana; lutowanie na tablicy osprzętu i wykonywanie połączeń; pomoc elektryka przy montowaniu muf końcowych, składanych jedno lub dwu wylotowych.

Odpowiada za:

Jakościowe i prawidłowe wykonanie zleconych robót oraz oszczędne wykorzystanie materiałów.

Elektryk sieciowy i silnikowy z przewijaniem (elektryk 5 kategorii)

Winien znać:

Zasady działania prostego sprzętu dźwigowego: sposoby instalowania osprzętu oraz aparatury elektrycznej; zasady schematów elektrycznych dla wszystkich rodzajów instalacji niskiego napięcia, zegary elektryczne, przyrządy pomiarowe instalatorskie, oraz wszystkie przekroje przewodów instalacji elektrycznej, oświetleniowej i silnikowej.

Winien umieć:

Instalować sieć oświetleniową i siłową rurką Bergmana na podstawie rysunków; układać kable i montować mufy końcowe wewnętrzne niskiego napięcia; układać rurki, wciągać przewody, zakładać osprzęt instalacji, układać przewody płaszczowe w gołej powłoce ołowianej, w przewodach opancerzonych, wymierzać i obliczać wykonane roboty.

Przykłady robót:

Sprawdzanie na wskazanym miejscu instalacji elektrycznej czy obwód jest zamknięty — przy pomocy induktora lub żarówki; zakładanie przepustów z rur żeliwnych; rozwijanie kabli niskiego napięcia z bębnow i układanie w kanałach zamkniętych lub na ścianach, lutowanie połączeń i końcówek, odkręcanie, przykręcanie i uruchomienie silników do konstrukcji o mocy 5 kV, zabezpieczenie kabla przed wilgocią, malowanie kabla farbą ochronną oraz montowanie konstrukcji wspornikowej wg rysunków.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót, należyte wykorzystanie użytych materiałów oraz zabezpieczenie miejsca pracy przed ew. wypadkami.

Elektroinstalator sieciowy i silnikowy z przewijaniem (elektromonter)

6 kategorii

Winien znać:

Wszystkie urządzenia i aparaty elektryczne instalacji oświetleniowych i siłowych niskiego napięcia; podstawowe zasady silników elektrycznych prądu stałego i zmiennego, typów znormalizowanych i najczęściej używanych; schemat roboczy przyłączenia silnika trójfazowego, zwartego o mocy 5 kV do sieci elektrycznej siły; wszystkie rodzaje przyrządów pomiarowych (voltomierz, amperomierz, induktor, ohmierz, próbnik neonowy, zasady noniusza, suwmiarki), własności materiałów izolacyjnych jak: guma, papier, mika, azbest, bakielit, gumolit itp., własności materiałów przewodzących jak: miedź, aluminium, żelazo, brąz i ich stopy; srebro, glin, cyna, cynk, ołów, rtęć.

Winien umieć:

Sporządzać z natury schematy istniejących urządzeń aparatów i tablic niskiego napięcia; czytać wszystkie rysunki robocze dla instalacji siły i światła; instalować z dokonaniem połączenia silniki elektryczne prądu stałego i zmiennego, naciągać i zawieszać na izolatory wszelkich typów przewody niskiego napięcia wraz z wykonaniem połączeń, wykonywać instalację uziemiającą i gromochronne; instalować wszelkie instalacje sygnalizacyjne, przyrządy miernicze w skrzynkach; dokonywać pomiary robót, napięcia prądu, oporności żył kabla, izolacji i uziemienia oraz kierować zespołem elektroinstalatorów niższych kategorii.

Przykłady robót:

Wykonywanie połączeń tablicowych; montowanie przyrządów mierniczych i gniazd bezpiecznikowych; instalowanie silników elektrycznych nowych typów najczęściej stosowanych; zakładanie rur ochronnych, obsadzanie w ścianach uchwyty pod kilka kabli; mocowanie i instalowanie wyłączników lub przełączników z gwiazdy w trójkąt lub w kierunku obrotu 100 A. rozruszników olejowych, wyłączników samoczynnych olejowych do 100 A.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót, należyte wykorzystanie użytych materiałów oraz za bezpieczeństwo pracy osób biorących udział przy robocie.

Elektroinstalator sieciowy i silnikowy z przewijaniem (elektromonter)

7 kategorii

Winien znać:

Montaż i kontrolę wszystkich urządzeń i aparatów niskiego napięcia: rodzaje uzwojeń pentlicowych, falistych itp. sposoby suszenia silników metodą piecową i strat w żelazie; przewijanie silników elektrycznych prądu stałego i zmiennego, montaż wszystkich elementów wchodzących w zakres urządzeń elektrycznych; moc i pracę prądu trójfazowego; schemat warsztatowy silnika trójfazowego o mocy 5 kV wraz z aparaturą sterowniczą; wszystkie narzędzia i przyrządy pomiarowe prądu stałego i zmiennego jak: liczniki elektryczne, przekładniki prądowe i napięciowe, mostki „heatstoene“, mikromierz, grzebień do gwintów; wszystkie materiały przewodowe lub ciężar właściwy, przewodność cieplna i wytrzymałość na rozierwanie; wszelkie materiały izolacyjne, rodzaje łożysk, stopy łożyskowe, szczotki węglowe i metalowe — węglowe; wyłączniki samoczynne suche i olejowe.

Winien umieć:

Wykonywać wszelkie roboty w zakresie instalacji siły i światła wg projektu, naprawiać drobne uszkodzenia aparatów i przyrządów elektrycznych, uruchamiać przekłady, automatyki dla pomp, hydroforów i maszyn roboczych jak: heblarki, tokarnie, piły tarczowe, frezarki itp., przewijać silniki elektryczne dla prądu stałego i zmiennego wraz z ich suszeniem; przeprowadzać średnie naprawy silników elektrycznych, ostre obliczenie przekroju przewodów odpadków napięcia oraz stosowanie odpowiednich bezpieczników.

Przykłady robót:

Sprawdzanie i uruchamianie zespołu składającego się z silnika i wyłącznika samoczynnego, sterownego lokalnie z jednego lub wielu miejsc; montowanie i ładowanie baterii akumulatorowej; przewijanie cewek napędowych do przyrządów mierniczych: wyznaczenie trasy kabla; mierzenie trasy dla wyznaczenia długości kabla; mierzenie trasy dla wyznaczenia długości kabla przed jego ułożeniem; korygowanie, skalowanie i wymiana sprężynek i łożysk; przewijanie transformatorów bezpieczeństwa i sygnalizacyjnych, regulacja i naprawa zegarów elektrycznych, wymiana łożysk silników, lutowanie żył kablowych w mufach; wykonywanie wszelkiego typu naciągów przewodów na podstawie krzywych zwisów lub tabel; łączenie przewodów aluminiowych i stalowo-aluminiowych wszelkich przekroi oraz kierowanie zespołem elektroinstalatorów niższych kategorii.

Odpowiada za:

Prawidłowe i jakościowe wykonanie zleconych robót; należyte wykorzystanie materiałów użytych do budowy oraz za bezpieczeństwo pracy osób biorących udział w pracy zespołu.

Konserwator urządzeń sanitarnych, elektrycznych itp. — 5 kategorii

Winien znać:

Zakres prostych czynności ślusarskich, stolarskich, szklarskich, elektrycznych, instalacji wod.-kan., studziennych.

Winien umieć:

Naprawiać zamki, balustrady, pompy; zabezpieczać krany przed przeciekaniem wody; wymieniać bezpieczniki, oliwę w automatach wraz z ich konserwacją; utrzymywać w należytym stanie samozamykane drzwiowe instalacje pralnicze itp., i innego rodzaju urządzeń związanych z konserwacją.

Przykłady robót:

Dorabianie kluczy, uzupełnianie i wymiana popsutego zamka; umocowanie balustrady wraz z wymianą prętów; wmontowywanie uszczelek w kranach czerpalnych i przelotowych, przepychanie studzienek ściekowych, wymiana zbitych szyb; regulowanie spłuczek, naprawa trzepaków oparkania śmietnic, nakrycie świetlików, włazów; czyszczenie deszczówek, włazów kanałowych, tras pionowych i kanalizacyjnych.

Odpowiada za:

Należyte wykonanie zleconych robót oraz oszczędne zużycie materiałów.

Konserwator urządzeń sanitarnych, elektrycznych itp. — 6 kategorii

Winien znać:

Wszystkie czynności konserwatora — 5 kategorii poszerzone o zakres robót instalacyjnych sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, gazowej, c. o. elektrycznej itp.

Winien umieć:

Naprawiać uszkodzenia sieci wodociągowo-kanalizacyjnej; wymieniać wszelkiego rodzaju krany i zawory; wod.-kan., c. o., gazu, automaty, bezpieczniki; naprawiać sieć elektryczną, regulować zład grzejny c.o., naprawiać pompy ręczne i mechaniczne oraz wszelkiego rodzaju zamki.

Przykłady robót:

Wymiana odcinka pękniętej rury; przeczyszczanie pionów i poziomów kanalizacyjnych; naprawa dzwonek elektrycznych, wymiana części instalacji elektrycznej, urządzeń pomiarowych; czyszczenie deszczówek i wpustów podwórzowych; kontrola i regulacja części mechanicznych urządzeń wod.-kan., sprawdzanie, regulacja, odpowietrzanie instalacji c. o.

Odpowiada za:

Należyte przeprowadzanie konserwacji wszystkich powierzonych urządzeń, prawidłowe wykonanie zleconych napraw oraz oszczędne zużycie materiałów.

Konserwator urządzeń sanitarnych, elektrycznych itp. — 7 kategorii

Winien znać:

Konstrukcje urządzenia dźwigów osobowych i towarowych tak pod względem mechanicznym jak i elektrycznym oraz sposób ich działania (RN-M-06500); wszechstronne wiadomości i ciężące obowiązki w zakresie konserwacji wszystkich urządzeń elektrycznych, wodociągowo-kanalizacyjnych, gazowych, c.o.

Winien umieć:

Konserwować szyby z przewodnicami umożliwiającymi komunikację pomiędzy obsługiwanymi poziomami; klatkę lub kabinę wodzoną w przewodnicach, przeciwwagę konieczną dla zrównoważenia kabiny i części ładunku wraz z dźwigowym; układ ciągowy z kołami zdawczymi łączący kabinę i przeciwwagę z bębniem lub tarczą cierną; wyciąganie bębnowe lub cierne; chwytnice zabezpieczające kabinę w przypadku zerwania się lin, urządzenia zapobiegające nadmiernej prędkości opuszczenia kabiny, urządzenia umożliwiające kabinię poziome przystankowanie, urządzenia polegające na otwieraniu drzwi; tylko w momencie gdy kabina znajduje się na właściwym poziomie; instalacje elektryczne zasilające i oświetleniowe; instalacje tablicy sterowej w maszynowni, szybie i kabinie (obwód siły, obwód sterowy i sygnalizacyjny); przeglądać i konserwować okresowe przewodnice, chwytnice i klinowanie kabin.

Przykłady robót:

Przeprowadzanie przeglądów okresowych co dwa tygodnie działania wszystkich urządzeń zabezpieczających i rygli drzwi szybowych, sprawdzenie stanu ograniczenia szybkości, urządzenia chwytnego i lin nośnych, dokładne oględziny całego urządzenia co najmniej raz na 3 miesiące; konserwowanie sieci elektrycznej, motorów automatów, pomp głębinowych, instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej, instalacji gazowej, połączeń na tablicach, instalowanie różnych typów wyłączników i przełączników; naprawianie, montowanie, poddawanie próbom i regulowanie urządzeń sanitarnych, uszkodzeń silników elektrycznych, instalowanie wyłączników i przełączników, naprawianie instalacji gromochronowej i uziemiającej.

Uwaga: O ile konserwator obsługuje 8-10 dźwigów, to zostaje zwolniony od innych czynności nie wiążących się z obsługą i konserwacją dźwigów, a wyszczególnionych w przykładach robót.

Odpowiada za:

Sprawne funkcjonowanie i stan bezpieczeństwa dźwigów, prawidłową konserwację nadzorowanych urządzeń, należyte wykonanie wszystkich napraw, oraz oszczędne zużycie materiałów.

Pomocnik murarza-zduna — 3 kategorii

Winien znać:

Różne metody oczyszczania cegły, kafli, sortowanie i ich układanie; rozbiórki murów, plantowanie terenu; sposoby przechowywania (magazynowania) materiałów budowlanych oraz podgrzewania ich w okresie zimowym, mieszania

zapraw wapienno-gipsowych, ogniotrwałych i izolacyjnych; zasadnicze narzędzia murarskie jak: łopaty, oskardy, kielnie, młotki, poziomnice, skrzynki do zapraw, teczki, pędzle, szpachle, wyciągi, miary itp. materiały malarskie, różne farby oraz rodzaje kafli.

Winien umieć:

Czyścić cegły i kafle różnych rodzaj; lasować wapno, mieszać różnego rodzaju zaprawy malarskie i murarskie pod kierunkiem robotnika o wyższych kwalifikacjach; transportować materiały w poziomie i w pionie; ładować z układaniem różne materiały budowlane, jak: cegły, kafle, cement itp. na wagony, samochody, wozy itp.; wykonywać wykopy na głębokość 3 m oraz ich zasypywanie, rozgrzewać materiały budowlane w okresie zimowym; magazynować materiały, rozbierać mury, białkować i myć ściany oraz przygotowywać tłuścić.

Przykłady robót:

Rozbieranie murów i pieców, czyszczenie i sortowanie cegieł i kafli; utrzymywanie w czystości prowizorycznych schodów, spoczników, wszelkich rusztowań, rozbieralni oraz placu budowy; polewanie betonu wodą, zbijanie tynków, roboty pomocnicze przy wykonywaniu rusztowań; posypywanie piaskiem dojść do schodów i rusztowań podczas gołoledzi; mieszanie zapraw wapienno-gipsowych i izolacyjnych oraz ogniotrwałych w odpowiednim stosunku składników; mycie ścian pod malowanie, wykonywanie wykopów wraz z ich odeskowaniem (szalowaniem).

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót.

Murarz — ze znajomością prac malarskich — 4 kategorii

Winien znać:

Metody wiązania cegłą murów prostych, kucia gniazd, strzępi, obmurowanie belek, tynkowania różnych ścian i sufitów tynkiem zwykłym; rapowanie kominów, pionowania i poziomowania, trzecinowania sufitów i ścian; naprawę murów i kominów oraz przyrządy do pionowania i poziomowania.

Winien umieć:

Zakładać izolację poziomą i pionową; murować proste ściany, zamurowywać belki, różne otwory; naprawiać mury, kominy; tynkować ściany i kominy na poddaszach, wykonywać podłoża pod posadzki oraz reperować uszkodzone.

Przykłady robót:

Murowanie ścian prostych z cegły; prefabrykatów i kamienia łamanego; zakładanie izolacji poziomej i pionowej, naprawianie murów, kominów; białkowanie ścian i mycie pod malowanie.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót i oszczędne zużycie materiałów budowlanych.

Murarz-zdun ze znajomością robót malarskich — 5 kategorii

Winien znać:

Metody prawidłowego wiązania murów, osadzanie belek stropowych i dźwi-garów, sklepienia systemu Kleina i odcinkowe, izolowania pionowego i pozio-mego murów; posadzki cementowe różnych typów; budowy trzonów pralni-czych z cegły; sposoby malowania klejowo w kolorach jasnych, ścian i sufitów oraz stosowane narzędzia pracy, rodzaje preparatów grzybobójczych i wodno-uszczelniających, rysunki robocze nieskomplikowane.

Winien umieć:

Zakładać posadzki cementowe wraz z zatarciem, murować filtry, narożniki, kominy, z cegły, kamienia łamanego i prefabrykatów, rozkładać belki stropowe, osadzać ościeżnice okienne, haki, kraty żelazne różnych ram, szpałdować dźwi-gary wykonywać tynki ścian, sufitów, ościeży, malować farbą klejową w jed-nym kolorze.

Przykłady robót:

Murowanie narożników filtrów (pilastrów), przewodów kominowych; mu-rowanie sklepień systemu Kleina i odcinkowe; budowanie trzonów pralniczych z cegły, malowanie klejowe ścian i sufitów, osadzanie krat, haków, parapetów, okien. posadzek cementowych oraz dokonywanie pomiarów robót wykonanych.

Odpowiada za:

Prawidłową budowę trzonów pralniczych, właściwe urabianie farb klejowych, jakościowe wykonanie zleconych robót oraz oszczędne zużycie materiałów bu-dowlanych.

Murarz-zdun ze znajomością robót malarskich — 6 kategorii

Winien znać:

Metody różne murowania wyskoków (pilastrów), gzymsów, filarów wolno stojących o różnych kształtach, pogłębiania fundamentów, budowę trzonów pie-cowych z oblicowaniem kaflami, sklepienia o różnych łukach; tynkowania ze-wnętrznego zaprawą zwykłą; prowadzenia przewodów kominowych w murach, osadzania stopni betonowych; murowania ścian działowych cienkich z cegły i z prefabrykatów, metody wykonania posadzek ksyolitowych; lastrikowych oraz szablony itp., skomplikowane przyrządy budowlane i wszelkie urządzenia zduńskie oraz wszelkie rysunki z zakresu robót murarskich i zduńskich.

Winien umieć:

Murować mury z wszelkimi wyskokami (pilastry) gzymsy; zakładać otwory; murować kominy w murze; wykonywać tynki szlachetne; budować trzony pie-cowe z oblicowaniem kaflami oraz wszelkie naprawy pieców, malować ściany i sufity farbą klejową z deseniami i paskiem oraz lamperię na tynku, filcować tynki, wykonywać tynki szlachetne i na zaprawie gipsowej i wapienno-gipso-

wej, stemplować mury w związku z wymianą części i wykonanie otworów; posadzki ksyolitowe i lastrikowe oraz ich reperacje; murować studzienki o różnych kształtach budowlanych oraz kierować pracą zespołu murarzy o niższych kwalifikacjach.

Przykłady robót:

Murowanie wszelkich pilastrów, gzymsów; wykonywanie posadzek ksyolitowych i lastrikowych; szlifowanie ręczne i maszynowe, tynków szlachetnych zewnętrznych, gipsowych i wapienno-gipsowych; budowanie trzonów z oblicowaniem i naprawą piecy, malowanie klejowe tynków i olejne lamperii, murowanie studzienek o różnych kształtach.

Odpowiada za:

Prawidłowe wiązanie gzymsów, pilastrów, zleconych robót wykonywanych przez siebie i kierowany zespół oraz oszczędne wykorzystanie użytych materiałów budowlanych.

Murarz-zdun ze znajomością robót malarskich — 7 kategorii

Winien znać:

Wszystkie metody izolowania i odgrzybiania ścian preparatami chemicznymi; budowy pieców ogrzewalnych z oblicowaniem kaflami; murowania trudnych sklepień, sposoby tynkowania wszelkich gzymsów, wyskoków różnych kształtów, szablonów do tynkowania, sposoby osadzania stopni wachlarzowych i posadzek lastrikowych, murowania wolnostojących filtrów o różnych kształtach, rodzaje gruntów, wytrzymałość różnych materiałów budowlanych, czytanie wszelkich rysunków roboczych oraz sposoby wykonania różnych szkiców i szablonów z zakresu robót budowlanych, murarskich, zdunskich i malarskich.

Winien umieć:

Izolować ściany środkami wodnouszczelniającymi, odgrzybiać budynki środkami grzybobójczymi, murować sklepienia różnego rodzaju z wykonaniem szalunków i krążyn; tynkować gzymsy, wyskoki, bonie; szablony do tynków, wykonywać posadzki lastrikowe z wzorami wg rysunku, naprawiać uszkodzone części sztukaterii, murować wolnostojące filary o różnych kształtach, przeprowadzać pomiary wszelkich robót budowlanych; opis techniczny, oraz kierować dużym zespołem murarzy, malarzy, zdunów wykonywujących roboty o niższych kwalifikacjach.

Przykłady robót:

Izolowanie murów i zwalczanie grzyba domowego, budowanie wszelkiego kształtu i rozmiarów piecy ogrzewalnych oblicowania kaflami, murowanie skomplikowanych sklepień z wykonaniem krążyn i odeskowań (szalunek), tynkowa-

nie wyskoków gzymsowych, boń, szablonów do tynków, posadzek we wzory, osadzanie stopni wachlarzowych; zakładanie fundamentów, otworów, gzymsów, wg rysunku, murowanie czopuchów, naprawianie sztukaterii, kierowanie pracą dużego zespołu robotników o niższych kwalifikacjach.

Odpowiada za:

Dokładne wykonanie otworów i fundamentów wg rysunku, pomiary robót i prawidłowy ich opis techniczny oraz organizację robót zespołową i indywidualną i oszczędne wykorzystanie materiałów użytych do budowy.

Pomocnik monterów urządzeń sanitarnych, c.o. itp. — 3 kategorii

Winien znać:

Różne rodzaje średnic rur, kształtek, materiały uszczelniające, oraz proste narzędzia monterskie używane przy robotach wod.-kan., c. o.

Winien umieć:

Transportować materiały i osprzęt z miejsca składowania na miejsce montażu; osadzać wsporniki i uchwyty w miejscach wyznaczonych, suszyć piasek na ognisku, oraz wykonywać wszystkie roboty pomocnicze pod kierunkiem monterów o wyższych kwalifikacjach.

Przykłady robót:

Utrzymywanie w należyтым porządku dojść do miejsca pracy na budowie wraz z oczyszczeniem placu budowy; odręczne donoszenie materiałów i narzędzi pracy, przygotowywanie szczeliwa i pomocniczych materiałów jak: sznur konopny, glina, zaprawa wapienna- cementowa, kit asfaltowy, ołów, podgrzewanie rur na ognisku do oczyszczenia rur ze rdzy, oraz pomoc przy krępowaniu.

Odpowiada za:

Dokładne wykonanie zleconych robót.

Monter urządzeń sanitarnych i c.o. — 4 kategorii

Winien znać:

Sposoby przecinania i uszczelniania rur wod.-kan., kielichowych, żeliwnych, kamionkowych betonowych; układania i montowania rur w prostych odcinkach wraz z ich demontażem; wszystkie narzędzia pracy stosowane przy robotach sanitarnych i c.o., jak: metrówka, taśma miernicza, suwmiarka, poziomnica, lampa, klucze kalibrowe, sprężyna hydrauliczna do przeczyszczania, ściągacze kołowe, rozpórki, zaślepki do członów itp.

Winien umieć:

Przecinać rury o dowolnych średnicach; dokonywać uszczelniania rur kołnierzowych, kielichowych oraz na gwint; ustawiać pomosty do transportowania cięższych materiałów; posługiwać się narzędziami i przyrządami różnych rodzajów i typów oraz kuchnię polową; czytać proste rysunki robocze.

Przykłady robót:

Wykonywanie prostych robót monterskich samodzielnie oraz trudniejszych robót pod kierunkiem montera o wyższych kwalifikacjach, demontowanie przewodów wod.-kan., gazowych i c.o., przecinanie różnych rur o dowolnych średnicach; uszczelnianie rur kołnierzowych, kielichowych oraz na gwintach.

Odpowiada za:

Dokładne wykonanie zleconych robót oraz oszczędne zużycie materiałów.

Monter urządzeń sanitarnych, c.o. z umiejętnością spawania, znajomością pomp mechanicznych oraz izolacją — 5 kategorii

Winien znać:

Technikę wykonywania bruzd na rury w murach i stropach różnych grubości i sposoby ich przykrywania; technikę układania ze spadkiem rur wod.-kan., oraz łączenie rur kielichowych, kołnierzowych, gwintowych, metody cięcia rur stalowych ręcznie na zimno, gięcie na gorąco do 50 mm; ogólne zasady obsługi i działania przyrządów spawalniczych; pompę ciśnieniową do badania szczelności członów kotłowych, grzejników, oraz instalacji wod.-kan., i c.o. klasyfikację gruntów, materiałów budowlanych, oraz właściwości żeliwa, stali ołowiu, szczeliwa; metodę sporządzania szkiców.

Winien umieć:

Wykonać wąskoprzestrzenne wykopy do głębokości 4,0 m z zabezpieczeniem (odeskowaniem), z nasypaniem i ubiciem warstwami ziemi po wykonaniu robót, reperację uszkodzeń czopuchów; odkryć bruzdy w ścianach, stropach oraz zaprawić je; przepychać rury kanalizacyjne, oczyszczać wpusty podwórzowe, studzienki rewizyjne; odmrażać przewody wod.-kan., i różne urządzenia sanitarne, regulować zbiorniki płuczące W. C. i pisuarowe; wykonywać próby pojedynczych elementów grzejnych na ciśnienie; przeczyszczać i odmulać instalację c.o., posługiwać się wszystkimi przyrządami do gięcia, przecinania i gwintowania rur; dokonywać pomiary spadków wykopu, rur, pionowości przewodów, długości odcinków, kubatury wykopów itp.

Przykłady robót:

Wykonywanie wykopów przestrzennych na doły kloaczne i szamba; kucie i zaprawianie bruzd w murach i stropach zrywanie i układanie prostych po-

sadzek i podłóg przy remoncie urządzeń sanitarnych; czyszczenie tras kanalizacyjnych; układanie przewodów wod.-kan., w ścianach, wykopach z uszczelnieniem i zaizolowaniem, gwintowanie rur, gięcie na zimno i gorąco ręcznie i na przyrządzie, reperowanie i docieranie zaworów, dorabianie uszczelek, cięcie metali palnikiem acetylenowym.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie i sprawne działanie zleconych robót oraz oszczędne wykorzystanie użytych materiałów.

Monter urządzeń sanitarnych, c.o. z umiejętnością spawania, znajomością pomp mechanicznych oraz izolacją — 6 kategorii

Winien znać:

Technikę wykonywania robót ziemnych we wszystkich rodzajach gruntu na dużych głębokościach oraz robót murarskich, betonowych, brukarskich i ciesielskich; metody wykonania izolacji cieplnej, wodoszczelnej i akustycznej; gięcia rur na gorąco do 100 mm; cięcia i spawania żeliwa i stali autogenem; podstawowe wiadomości o silnikach spalinowych, elektrycznych; różne systemy pomp o napędzie ręcznym i mechanicznym wraz z ich montowaniem i demontowaniem; przyrządy kotłowe jak: termometry, manometry ciśnieniowe, hydrometry, zawory bezpieczeństwa, szkła wodowskazowe oraz właściwości materiałów instalacji wod.-kan., c. o. i materiałów budowlanych, zasady czytania skomplikowanych rysunków wykonawczych i montażowych.

Winien umieć:

Wyznaczać wg rysunków miejsc zamontowanych armatur kształtek oraz poziomy i spadki rurociągów; montować instalację do studzienek podwórzowych, piwnicznych i szamb; wykonywać z rysunków roboczych montaż kotłów i instalacji wod.-kan., gazowej i c.o., układać przewody betonowe, kamionkowe, żeliwne o potrzebnych spadkach ponadto wpustów podwórzowych, piwnicznych, deszczówek studzienek kręgowych, powyżej 1,0 m i szamb; montować instalację wod.-kan., gazową i c.o. kotłów i aparatów niskiego ciśnienia, urządzeń ciepłej wody i hydroforów; posługiwać się wszystkimi narzędziami niezbędnymi do wykonywania instalacji urządzeń sanitarnych, wod.-kan., gazowych i c.o., wykonywać izolację cieplną z masy krzemionkowej i innych różnych materiałów, izolację akustyczną pod zespoły pompowe i wodoszczelną; zakładać płaszcze i montować sprzęt do kotłów; przeprowadzać regulację zładu c.o., ustawiać zespoły pompowe, podgrzewacze, naczynia rozszerzalne, grzejniki, stosować preparaty uszczelniające zastępcze, wykonywać wszystkie roboty ziemne, murarskie, betonowe, ciesielskie związane z montażem i wymianą instalacji wod.-kan., gazowej, c.o.; kierować pracą zespołową monterów o niższych kwalifikacjach na budowie, oraz wykonywać różne szkice robocze.

Przykłady robót:

Sprawdzanie dna wykopów i ułożenia przewodów ze spadkiem ustawianie zasów i zaworów burzowych oraz wpustów podwórzowych i deszczówek, remontowanie i montowanie kotłów, instalacji c.o., wod.-kan., gazowej, montowanie rurociągów i armatury, ustawianie podgrzewaczy, naczyń rozszerzalnych, cięcie i spawanie metali żelaznych acetylenem; przepłukiwanie instalacji c.o. środkami chemicznymi, oraz kierowanie pracą monterów o niższych kwalifikacjach małych zespołów.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót przez kierowany zespół jak i osobiście oraz oszczędne wykorzystanie użytych materiałów.

Monter urządzeń sanitarnych, c.o. z umiejętnością spawania, znajomością pomp mechanicznych oraz izolacją — 7 kategorii

Winien znać:

Nietypowe i skomplikowane urządzenia instalacji wod.-kan., gazowej, c.o., działania aparatów elektrycznych wchodzących w zakres urządzeń sanitarnych; budowy kotłowni, siłowni, kompresorowni; montaż i naprawę różnych typów kotłów; cięcie rur na gorąco w wymiarach; metody spawania rurociągów wszystkich średnic, oraz metali półszlachetnych; czytanie skomplikowanych rysunków roboczych.

Winien umieć:

Montować od podstaw kotłowni, pompy mechaniczne i hydrofony; ustawiać i regulować silniki elektryczne przy pompach i kopresorach; przeprowadzać na gorąco próby wszystkich urządzeń c.o., wykonywać wszystkie roboty w zakresie instalacji wod.-kan., gazowej i c.o., oraz krępowanie wszystkich średnic rur; spawać metale półszlachetne acetylenem i rurociągi wszystkich średnic; przeprowadzać inwentaryzację opisową instalacji wod.-kan., gazowej i c.o.; rozmieszczać i wyznaczać pomieszczenia na narzędzia kotłowni i wszystkich urządzeń instalacyjnych.

Przykłady robót:

- Wymierzanie i wyznaczanie detali przy budowie przewodów wod.-kan., gazowych i armatury c.o., montowanie rurociągów różnych typów i średnic; przeprowadzanie próby i regulacji urządzeń sanitarnych, c.o., zaworów redukcyjnych, przyrządów bezpieczeństwa przy kociłach parowych, ustawianie różnego typu pomp i silników wraz z wyregulowaniem; spawanie wszelkich rurociągów do c.o. i metali półszlachetnych acetylenem i elektrycznie, kierowanie pracą monterów o niższych kwalifikacjach dużych zespołów.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót przez zespół roboczy, harmonogramy robót swego odcinka pracy, oraz oszczędne wykorzystanie materiałów użytych do budowy.

Stolarz ze znajomością robót szklarskich — 4 kategorii**Winien znać:**

Sposoby: ręcznej obróbki drewna stolarskiego, rozbierania i składania wyrobów stolarki starej, gruntowania nowej stolarki; podstawowe gatunki drewna stolarskiego oraz jego wady; narzędzia stolarskie, obrabiarki do drewna jak: piłę tarczową, strugarke, wiertarkę ręczną i mechaniczną; miary, metr i cyrkiel, oraz farby podkładowe i kity szklarskie.

Winien umieć:

Dorabiać proste elementy stolarki budowlanej z drewna miękkiego. składać gotowe elementy stolarki budowlanej dopasowywać i umocowywać na miejscu opasek, ćwierć walków i wszelkich listew; szklić okna, świetliki, drzwi itp.; dokonywać pomiary zasadniczych elementów stolarki budowlanej.

Przykłady robót:

Wykonywanie z gotowych elementów ościeżnic drzwiowych i okiennych; zdejmowanie i zakładanie okuć stolarskich; zawieszanie i dopasowywanie skrzydeł okiennych i drzwiowych; gruntowanie stolarki; szklenie wraz z rozszkleniem okien świetlików drzwi wraz z oczyszczeniem szyb i przygotowaniem kitu; gruntowanie pokostem wyrobów szklarskich.

Odpowiada za:

Dokładne wykonanie zleconych robót, oraz oszczędne zużycie materiałów.

Stolarz ze znajomością robót szklarskich — 5 kategorii**Winien znać:**

Zasady wykonania ścianek drewnianych, szaf ściennych i podokiennych, poręczy, tralek w odcinkach prostych; sposoby impregnacji drewna stolarskiego; różne grubości desek i bali stolarskich; okucia stolarskie, zamki; dopuszczalne wady gotowych materiałów do robót stolarskich; wszelkie narzędzia stolarskie i maszyny do obróbki drewna; ilości zużycia drewna na znormalizowane a najczęściej spotykane wyroby stolarki budowlanej; rysunki prostych elementów stolarki budowlanej.

Winien umieć:

Wykonywać wszelkie połączenia robót stolarskich z miękkich i twardych gatunków drewna o profilu gładkim; z drewna iglastego drzwi pływające i okna

z dopasowaniem do ościeżnic; pasować wszelkie okucia budowlane; oraz wymieniać ich części w stolarnie starej; zmniejszać lub zwiększać skrzydła drzwiowe; przyklejać; wycinać sęki i miejsca żywiczne; wykonywać rusztowania do osadzania skrzydeł w otworach itp.; oszkląć okna, drzwi świetliki szkłem ornamentowym; wykonywać z drewna twardego niektóre elementy stolarki budowlanej jak: progi, opaski, okapniki okienne, tralki, balustrady itp.; wykonywać pomiary elementów stolarskich przeznaczonych do wymiany jak i nowych, oraz czytać proste rysunki robocze.

Przykłady robót:

Wymiana wszelkich elementów stolarki budowlanej starej, flekowanie (łatanie), dorabianie nowych elementów do stolarki budowlanej jak: okapniki okienne, tralki, balustrady, progi itp.; ustawianie i regulacja maszyn stolarskich; zaszpachlowanie otworów i pęknięć elementów stolarskich; smarowanie drewna stolarskiego środkami (płynem i pastami) grzybobójczymi; cięcia szkła i wstawianie szyb w ramy drewniane lub stalowe o powierzchni do 0,5 m²; szklenie drzwi wewnętrznych na kitlistwy.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót, oraz oszczędne zużycie materiałów.

Stolarz — ze znajomością robót szklarskich — 6 kategorii

Winien znać:

Metody frezowania wszelkiego rodzaju profili, krawędzi, rowków itp. na frezarce kombinowanej; okuwanie stolarki białej i politurowanej wszelkimi stosowanymi okuciami; wszystkie typy okien i drzwi znormalizowanych wszelkie tolerancje stosowane przy wykonaniu stolarki budowlanej; klasy drewna; wszelkie gatunki drewna i ich cechy w zastosowaniu, oraz dopuszczalną wilgotność elementów budowlanych.

Winien umieć:

Ustawiać zgodnie z rysunkiem obrabiarki, narzędzia i noże profilowe; wykonywać bezbłędnie wg rysunku wszelkie roboty stolarki budowlanej; naprawiać elementy stolarki budowlanej z drewna twardego; wykonywać ramy profilowane do portretów z drewna miękkiego i twardego; schody zabiegowe; meble biurowe i ich bejcowanie i politurowanie; rysunki robocze stolarki budowlanej, oraz kierować pracą zespołu stolarzy o niższych kwalifikacjach.

Przykłady robót:

Wykonywanie i składanie wszelkich elementów stolarskich o kształtach okrągłych, łukowych i złożonych; wg rysunku płyciny o profilu złożonym; dorabianie i wstawienie brakujących części profilowanej balustrady z drewna twardego na krzyżźnie; remontowanie i dorabianie brakujących elementów

do mebli biurowych; szklenie ram o kształcie okrągłym, łukowym, ostrym oraz ramy proste; obliczanie objętości bala lub desek.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót przez siebie i kierowany zespół roboczy, właściwy dobór materiałów i zgodnie z normami zużycia, oraz zabezpieczenie gotowych wyrobów stolarskich przed uszkodzeniem w czasie transportu.

Stolarz — ze znajomością robót szklarskich — 7 kategorii

Winien znać:

Metody podziału na rodzaje wyrobów stolarskich wykonywanych zgodnie z P. N.; sposoby fornierowania i polerowania stolarki; rodzaje i nazwy grzybów i owadów zakażających drewno stolarskie; wszelkie rysunki robocze stolarki budowlanej o profilach i kształtach złożonych.

Winien umieć:

Wykonać stolarkę budowlaną z drewna szlachetnego o profilach najbardziej złożonych z motywami plastycznymi; sporządzać rysunki robocze dorabianego elementu stolarki; stosować wszelkie środki chemiczne w walce z grzybem przed i po ich wbudowaniu jako wyrobów stolarskich.

Przykłady robót:

Remont i konserwacja stolarki zabytkowej oraz dorabianie brakujących bądź zniszczonych części; polerowanie stolarki budowlanej i mebli biurowych; szklenie różnych urządzeń o formach skomplikowanych; szkolenie stolarzy o niższych kwalifikacjach.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót przez kierowany zespół roboczy; właściwe zastosowanie środków do konserwacji i odgrzybienia drewna; przestrzeganie terminów wykonania zleconych robót, oraz oszczędną gospodarkę użytych materiałów budowlanych.

Ślusarz-kowal-tokarz-studniarz — 5 kategorii

Winien znać:

Technikę wykonania mniej skomplikowanych konstrukcji stalowych i prostych rysunków elementów metalowych np. kraty okienne, okna, drzwiczki do wnęki, balustrady balkonowe i schodowe, wycieraczki; sposoby prostowania, zawijania i gięcia blachy, prętów stalowych; technikę wykonania klamer haków, kotwic, zawias pasowych, zasów do bram; aparaty spawalnicze; skład chemiczny żelaza i stali, rozszerzalność i topliwość i ich zastosowanie w pracy przemysłowej; materiały ogrzewcze jak: koks, węgiel, drewno; narzędzia robocze; szlamówkę, świdry, noże tokarskie, gwintownice, narzynki i przyrządy pomiarowe; zasady czytania rysunków roboczych.

Winien umieć:

Naprawiać prosty sprzęt i narzędzia budowlane, ciąć metale przy użyciu narzędzi ręcznych lub z napędem mechanicznym; wykonać klamry, zawiasy ramowe, narożniki do murów lub stopni; naprawiać zamki i dorabiać klucze; wykonywać wszelką obróbkę płaskowników, blach, stali profilowanej, łączyć nitami na zimno i gorąco, na śruby oraz wycinać różne profile; montować proste konstrukcje budowlane; dokonywać pomiary konstrukcji stalowych, oraz wykonywać szkice prostych rysunków roboczych.

Przykłady robót:

Wykonywanie krat okiennych, ram, balustrad, krawężników do muru, stopni, okapników ze stali kątowej, płaskiej i blachy; montowanie prostej balustrady balkonowej i schodowej; wykonywanie furtek, bram z zawiasami i umocowanie zamka; robót pomocniczych przy montowaniu więzadłów dachowych stalowych; dorabianie kluczy; nitowanie ręczne na zimno i gorąco oraz mechanicznie; cięcie blach, stali płaskich, okrągłych, kwadratowych, oraz naprawa i kształtowanie narzędzi budowlanych.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie robót zgodnie ze zleceniem oraz oszczędne wykorzystanie użytych materiałów.

Ślusarz-kowal-tokarz-studniarz — 6 kategorii

Winien znać:

Technikę wykonania wg rysunku skomplikowanych konstrukcji stalowych i elementów budowlanych jak: balustrady drzwi stalowe, żaluzje, świetliki; zasady trasowania elementów konstrukcji przystawek (wiźników) kół pasowych; technikę cięcia i spawania metali aparatem acetylenowym; pogłębienie zamulonych szybów studziennych; różne typy tokarni, szlifiarek oraz wszystkie narzędzia wchodzące w zakres skomplikowanych robót ślusarskich, kowalskich i studniarskich; metody bezpośredniego trasowania na elementach konstrukcji rysunku.

Winien umieć:

Wykonywać skomplikowane konstrukcje stalowe wg rysunku; wykonywać i naprawiać, przekuwać, utwardzać narzędzia budowlane i przyrządy do produkcji; trasować nieskomplikowane elementy konstrukcji; naprawiać skomplikowane zamki z dorabianiem kluczy, zakładać i montować automaty do zamykania drzwi; toczyć bolce do wałów, nacinać gwinty znormalizowane i gwintować wewnątrz na tokarni; dokonywać i naprawiać pompy ssące — tłoczące; wykonywać matryce do wytłoczenia pakunków; pogłębiać zamulone szyby studienne; ciąć i spawać różne metale aparatem acetylenowym; czytać rysunki robocze; dokonywać pomiary robót wg rysunków i w naturze; kierować zespołem roboczym o niższych kwalifikacjach.

Przykłady robót:

Budowanie osadników z cegły i betonu; ustawianie i montaż rur, osadzanie syfonów deszczowych; przeprowadzanie rewizji na pionach i poziomach wpustów podwórzowych i piwnicznych; montowanie zaworów o różnych wymiarach i kształtach, zasuw kanalizacyjnych, wodociągowych, wszelkich narzędzi do czyszczenia oraz pompowania wody i ścieków; cięcie wg wymiarów rur, blach, kształtowników i ich spawanie aparatem tlenowo-acetylenowym; odkuwanie różnych klamer, kątowników itp.; naprawianie studni, toczenie cylindrów, tłoków, wymiana siatek, smoków studziennych.

Odpowiada za:

Dokładne wykonanie robót zleconych; zabezpieczenie gotowych wyrobów przed uszkodzeniem, oraz oszczędne wykorzystanie użytych materiałów.

Ślusarz-kowal-tokarz-studniarz — 7 kategorii

Winien znać:

Zabytkowe konstrukcje stalowe i współczesne ozdoby np. kraty, ogrodzenia, okna sufitowe, kinkiety, żyrandole, okładziny i różne elementy artystyczne wymagające precyzyjnego wykonawstwa; cechy fizyczne żelaza i sposoby hartowania i zapuszczania stali; zasady skrawania żelaza i innych metali w tokarkach pociągowych i automatach; zastosowania wszelkich metali i stopów; sposoby nawęglania, utwardzania i uszlachetniania metali; czytanie skomplikowanych rysunków technicznych.

Winien umieć:

Naprawiać wszelkie skomplikowane zamki i dorabiać do nich klucze; wykonywać zamki pasowe z kluczami, narożniki okienne i bramowe, klamki, haczyki, oliwki; dorabiać tłoki do pomp ssąco-tłoczących; dokonywać wymiany zładu studziennego i naprawiać uszkodzone części; kuć klamry, zawiasy pasowe, haki, siekiery, ściągacze; narzynać gwinty o różnych rozmiarach wykonywać skomplikowane roboty ślusarsko artystyczne; rysunki robocze.

Przykłady robót:

Ustawianie i montowanie urządzeń do oczyszczania ścieków; konserwowanie urządzeń pompowni; spawanie konstrukcji stalowych i rur największych przekroji, wykonywanie różnych skomplikowanych zamków wraz z dorabianiem kluczy; naprawianie wszelkich skomplikowanych narzędzi wchodzących w zakres robót wymienionego zawodu; wykonywanie narzędzi kowalskich, ciesielskich, ślusarskich; naprawianie i montowanie pomp różnego typu np. wiernikowe, ssąco-tłoczące; wykonywanie tłoków i gwintów różnych typów; kierowanie pracą zespołu o niższych kwalifikacjach.

Odpowiada za:

Prawidłowe wykonanie zleconych robót przez siebie jak i kierowany zespół roboczy; przestrzeganie terminów ustalonych w harmonogramie robót; zabez-

pieczenie wykonanych robót przed oddaniem do eksploatacji; awarię maszyny i urządzeń, oraz oszczędne wykorzystanie użytych do budowy materiałów.

DZIAŁ II

Obejmuje charakterystyki kwalifikacyjne robotników obsługi (palaczy) centralnego ogrzewania.

L. p.	Z a w ó d	Kategoria zaszeregowania od – do	Strona
1.	P – Palacz c. o.	4 – 6	
2.	T – Tabela zatrudnienia palaczy c. o.	A, B, C i D	

Palacz c. o. — 4 kategorii

Winien znać:

Ogólne zasady budowy i działania kotłów wodnych i parowych systemu grawitacyjnego, grawitacyjno-pompowego i pompowych; wszelkie przyrządy pomiarowe na kotle i w kotłowni jak termometry, hydrometry; potrzebne narzędzia do racjonalnej obsługi kotłów; asortymenty paliwa stałego: węgiel, koks, drzewo; zasady działania i obsługi zespołów pompowych automatów elektrycznych, instrukcje palenia w zależności od temperatury zewnętrznej.

Winien umieć:

Nawodnić zład c. o.; dozować mieszanek koksowo-węglową zgodnie z obowiązującą instrukcją; regulować miarkowniki spalania i zasuwy regulacyjne na przewodach kominowych; czyścić płomieniówki i kanały spalinowe pionowe i poziome; badać stan wody na sieci oraz regulować temperaturę wody w kotle i kontrolować temperaturę na sieci; kontrolować temperaturę w mieszkaniach; uruchamiać i obsługiwać zespoły pompowe i automaty elektryczne; obsługiwać windę do usuwania szlaki na zewnątrz kotłowni; prowadzić książkę przychodów i zużycia opału.

Przykłady robót:

Składowanie i odwadnianie materiałów opałowych uzależnione od warunków lokalnych; nawodnienie, palenie, odżużlowanie, oczyszczanie kotłów i pomieszczeń kotłowni; wygaszanie paleniska i spuszczenie wody z kotła w czasie awarii; odpowietrzanie całości urządzeń c. o.; regulowanie pionów zładu c. o.; doraźne zabezpieczenie przecieków na połączeniach i dławicach; przeprowadzenie konserwacji zładu c. o.

Odpowiada za:

Utrzymanie odpowiedniej temperatury w kotle; właściwe zużycie paliwa i prawidłową obsługę kotłów.

Palacz c. o. — 5 kategorii

Winien znać:

Różne systemy instalacji c. o., typy kotłów wodnych i parowych oraz ich budowę i działanie; działanie urządzeń podajników mechanicznych (stoker); wszelkie przyrządy pomiarowe szkieł wodno-wskazowych i zaworów bezpieczeństwa; działanie tablic sygnalizacyjnych.

Winien umieć:

Zapobiegać awariom w wypadku unieruchomienia pomp; obsługiwać pompy; automaty kolejowe i wymieniać bezpieczniki; wykonywać drobne remonty pomp, dławic i zaworów, regulować wentyle i miarkowniki ciągu, narzędziami na podręcznym warsztacie; odczytywać tablice sygnalizacyjne; kierować pracą palaczy o niższych kwalifikacjach.

Przykłady robót:

Regulowanie temperatury wody w kotle w zależności od temperatury zewnętrznej; naprawianie uszkodzonej izolacji na sieci i naczynia rozszerzalnego; uruchamianie i obsługa pomp cyrkulacyjnych i uszczelnianie dławic; przeprowadzanie całkowitej konserwacji urządzeń c. o.; konserwacja pomp, silników, urządzeń mechanicznych.

Odpowiada za:

Utrzymanie przepisowej temperatury w pomieszczeniach ogrzewczych należytą konserwacją pomp, silników i urządzeń c. o., wszelkie awarie kotłów powstałe z jego winy oraz oszczędne zużycie paliw stałych, płynnych itp.

Palacz c. o. — 6 kategorii

Winien znać:

Wszelkie systemy instalacji c. o., typy kotłów wodnych, parowych i ich budowę i działanie; nominalną wydajność pracy różnych typów kotłów; rodzaje i zasady działania zespołów pompowych, urządzeń mechanicznych jak: podajniki, podnośniki, windy itp.; działanie tablic sygnalizacyjnych rozruszników elektrycznych różnych rodzajów.

Winien umieć:

Obsługiwać wszelkiego typu kotły wodne i parowe z dolnym i górnym odprowadzeniem spalin; przeprowadzać remonty pomp zaworów, wentyli, urządzeń mechanicznych, pomiarowych i elektrycznych; wykonywać niezbędne przełączenia w wypadku awarii na sieci lub w kotłach czy też urządzeniach pomocniczych.

Przykłady robót:

Utrzymanie przepisowej temperatury na sieci niezależnie od temperatury zewnętrznej przez włączenie lub wyłączenie na sieci odpowiedniej ilości kot-

łów; utrzymanie w stałej gotowości do ruchu rezerwy kotłowej; usuwanie uszkodzeń przyrządów pomiarowych itp.; kierowanie pracą zespołów palaczy o niższych kwalifikacjach.

Odpowiada za:

Bezawaryjną pracę zespołu kotłów, urządzeń pomocniczych, utrzymanie przepisowej temperatury w pomieszczeniach ogrzewanych, prawidłowe stosowanie mieszanek opalowych oraz oszczędne ich zużycie; prawidłowe kierowanie pracą zespołu palaczy.

TABELA

zatrudnienia palaczy c. o. zakwalifikowanych do poszczególnych kategorii

Grupa Kategoria zaszeregowania	Ilość kotłów w kotłowni	Kotłownia grawitacyjna		
		Ilość kotłowni obsługiwanych przez 1 (jednego) palacza		
		od 1 – 14 m ² c. o.	od 14 – 28 m ² c. o.	
Grupa	1	4	3	
A	2	3	2	
Kategoria 4	3	2	1	
		Kotłownie grawitacyjne – pompowe		
		Ilość kotłowni obsługiwanych przez 1 (jednego) palacza (x) plus jednego pomocnika		
		od 28,1 – 42 m ² c. o.	od 42,1 – 53 m ² c. o.	
Grupa	1	3	2	
B	2	2	1	
Kategoria 5	3	1	1 x)	
		Kotłownie zdalą czynne pompowe w budynkach i wolno stojące		
		Kotły żeliwne i stalowe typu Wojciechowskiego i Żołędowskiego	Kotły stalowe typu Kotwicza i Duńskie	
	Ilość kotłów	Obsługa	Ilość kotłów	Obsługa
Grupa	1 – 4	1 palacz + 1 pomoc	1 – 3	1 palacz + 1 pomoc
C	5 – 8	2 pal. + 2 „	4 – 6	2 pal. + 2 „
Kategoria 6	9 – 12	3 „ + 3 „	7 – 9	3 „ + 3 „
Grupa D Kategoria 6		Brygadziści – palacz (pracujący brygadziści) w kotłowniach zdalaczynnych, w których zatrudnionych jest na jedną zmianę najmniej 6 ludzi.		

Dla kotłowni grawitacyjnych zasady ustalone w tabeli mogą być stosowane w takich przypadkach o ile odległość pomiędzy kotłowniami nie przekracza 150 mb., natomiast jeżeli odległość między kotłowniami przekracza 150 mb., to łączna odległość przy obsłudze 4 kotłowni w zasadzie nie powinna przekraczać 600 mb. W przeciwnym wypadku obsługa kotłowni winna być zlecona innym osobom (dozorcom, najemcom zamieszkałym w blokach, w których znajdują się urządzenia kotłowni) za wynagrodzeniem ryczałtowym stosownie do umowy stron, z tym, że wynagrodzenie to nie może przekroczyć uposażenia palacza c. o. w 4 kategorii.

21220 KPiP

1121220

21